

Biblická čtení:

5 Mojžíšova kniha 30, 9-14: Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otci, budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší. Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. Není v nebi, abys musel říkat: „Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Ani za mořem není, abys musel říkat: „Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?“ Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržoval.

Koloským 1, 1-14: Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus Božímu lidu v Kolosách, věrným bratřím v Kristu: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho. Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, neboť jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím (sestrám) pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium; tak jako na celém světě, i mezi vámi přináší ovoce a roste od toho dne, kdy jste uslyšeli o Boží milosti a přesvědčili se, že je pravdivá. Tak vás tomu učil Epafras, náš milovaný druh, jenž nás věrně zastupuje jako Kristův služebník. On nám také vyprávěl o lásce, kterou ve vás působí Boží Duch. Proto i my, ode dne, kdy jsme to uslyšeli, nepřestáváme za vás v modlitbách prosit, abyste plně, se vši moudrostí a duchovním pochopením poznali jeho vůli. Tak budete svým životem dělat Pánu čest a stále se mu líbit, ve všem poneseť ovoce dobrých skutků, budete růst v poznání Boha, a z moci jeho božské slávy nabudete síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti; a budete děkovat Otci, který vás připravil k účasti na dědictví svatých ve světle. On nás vysvobodil z moci tmy a přenesl do království svého milovaného Syna. V něm máme vykoupení a odpuštění hříchů.

Lukáš 10, 25-37: Tu vystoupil jeden zákoník a zkoušel ho: „Mistře, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ Ježíš mu odpověděl: „Co je psáno v Zákoně? Jak to tam čteš?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí“ a „miluj svého bližního jako sám sebe.“ Ježíš mu řekl: „Správně jsi odpověděl. To čiň a budeš živ.“ Zákoník se však chtěl ospravedlnit, a proto Ježíšovi řekl: „A kdo je můj bližní?“ Ježíš mu odpověděl: „Jeden člověk šel z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů; ti jej obrali, zbili a nechali tam ležet polomrtvého. Náhodou šel tou cestou jeden kněz, ale když ho uviděl, vyhnul se mu. A stejně se mu vyhnul i levita, když přišel k tomu místu a uviděl ho. Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl pohnut soucitem; přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem a obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral. Druhého dne dal hostinskému dva denáry a řekl: ‚Postarej se o něj, a bude-li tě to stát víc, já ti to zaplatím, až se budu vracet.‘ Kdo z těch tří, myslíš, byl bližním tomu, který upadl mezi lupiče?“ Zákoník odpověděl: „Ten, který mu prokázal milosrdenství.“ Ježíš mu řekl: „Jdi a jednej také tak.“

Ke komu se chovat lidsky

Naše výchova v dětství je velmi důležitá, ne-li určující, pro to, jak se chováme v dospělosti. Řekla bych, že naše výchova byla směsicí lidských a Božích návodů. V dětství asi převažovaly ty lidské, nyní je na nás, abychom se řídili mnohem více těmi Božími. A Pán Ježíš nás právě učí vidět lidi ne podle lidských měřítek, ale podle Božích. Stejně tak nás učí, abychom nejen viděli, ale také se podle Božích měřítek chovali. Podobně prosíme, abychom Boží slovo nejen slyšeli, ale abychom se podle něj také chovali.

V průběhu života nastávají situace, kdy se lidský návod dostává do rozporu s Božím návodem. Včera jsem sledovala rozhovor s profesorem Adamem, který zažil utrpení války v koncentračních táborech. Přežil, jak říká krok od pekla. Přičinil se zásadně o vymýcení dětské obrny v Československu, ale ani taková úžasná pomoc nic neznamenala pro ty, kdo měli tehdy v rukou moc. Byl z práce vyhozen, ale podařilo se mu v r. 1968 utéci do Kanady, později se přestěhoval do USA. Na otázku, co udělat, jak se chovat, aby se takové hrůzy znovu nekonaly, nesměle odpověděl: zlí lidé budou vždycky a zlo nemohou páchat skrytě. Maskují je, ale je vidět. My ostatní se mu máme postavit tím, že ho budeme odhalovat celému lidstvu a nesmíme se chovat, že nás se netýká.

Ale zpátky k Božím návodům. Z toho, co Pán Ježíš konal, je zřejmé, že zlo u něj nemělo šanci. Rozhodněme se proto pro plnění Boží vůle, jak nás to Ježíš učí. Většinu lidí je ten návod dostupný, my k nim patříme. Snažme se ho také plnit. Učí nás to i dnešní podobenství. Nabádá nás pro naši současnost: Kdo je ten, k němuž se mám chovat lidsky?

V Ježíšových časech to byla otázka také palčivá, vždyť v Palestině žil nejen národ izraelský, ale také Římané, Řekové, Syřané, také Samařané (podle Bible kralické Samaritáni). Ty první tři národy byli pro Židy pohany, ty neměly nárok na nic dobrého ze strany Židů. Se Samařany to bylo jinak, ti věřili v jednoho Boha, ale neuznávali jeruzalémský chrám jako jediné místo, kde Bůh bydlí a kde má tedy jediné být uctíván oběťmi. Samařan byl kacír. Židé je neměli rádi. Podobně Římští katolíci středověku neměli rádi husity, církev podobojí. Ježíš zmiňuje lidský návod: „Milovat budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého“ (Mt 5,43), ale učí Božímu návodu: „Milujte své nepřátele“ (5,44).

Jak se má Hospodinův vyznavač chovat? Poznají druzí, že jsem Ježíšův následovník, následovnice podle mého chování? Kdo je teď v naší zemi bližním?

Uvědomuji si, že mě Boží slovo neomezuje, ale naopak můj život zkvalitňuje a mě jako člověka kultivuje, činí lepším?

Svou volbou ovlivňuji budoucí generace i lidi kolem sebe. A i když na nás padá mnohdy slabost až bezmoc, upněme se k dnešnímu druhému čtení a v modlitbě stále prosme, abychom plně, se vší moudrostí a duchovním pochopením poznávali Boží vůli.

Tak budeme svým životem dělat Pánu čest a budeme se mu líbit, ve všem poneseleme ovoce dobrých skutků, budeme růst v poznání Boha, a díky jeho božské moci nabudeme síly k trpělivosti a radostné vytrvalosti.

Děkujeme Otci, který nás připravuje k účasti na dědictví svatých ve světle. Bůh nás vysvobozuje z moci zla. S ním a v něm prožíváme vztahy krásy, dobra, lásky a pravdy.